

z Bogiem; drugie – to społeczeństwo ze swoimi wzorcami moralnymi, autorytetami i opiniami. Otóż w naszych czasach to drugie źródło zanika, gdyż społeczeństwo zdaje się mieć coraz większą alergię na sprawy Boże. Wielu teologów wypowiada się wręcz, że żyjemy w czasach neopogańskich. O wyznaniu decydują już nie wpływy kulturowe, lecz osobiste nawrócenie. Przypomina to czasy pierwszych chrześcijan. I tak jak wówczas niesprzyjający był dla nich układ społeczny i kulturowy, tak dzisiaj przychodzi nam z pomocą Duch

Święty. Jak obiecuje Pismo: „gdzie się rozprzestrzenił grzech, tam się szczególnie rozlała łaska”. Św. Paweł w Liście do Rzymian pisze, że obdarzeni życiem nadprzyrodzonym będą nie ci, którzy żyją zgodnie z duchem czasów, ale ci, którzy żyją według Ducha: „Ci bowiem, którzy żyją według ciała, dążą do tego, czego chce ciało; ci zaś, którzy żyją według Ducha – do tego, czego chce Duch. Dążność bowiem ciała prowadzi do śmierci, dążność zaś Ducha – do życia i pokoju”. Wiara, jak i życie ludzkie w ogóle, potrzebuje wspólnoty. Wspólnotą, którą kieruje w niewidzialny sposób Duch Święty i którą obdarza On swoimi darami, jest Kościół. Jak głosi pierwszy wpis, którego dokonał pisarz Henryk Sienkiewicz w księdze pamiątkowej Muzeum Diecezjalnego w Płocku, **„Kościół jest stróżem przeszłości, piastunem teraźniejszości i siewcą przyszłości”**. Chrześcijanin to człowiek, który żyje we wspólnocie Kościoła i pozwala się prowadzić Duchowi Świętemu. Głos tego Nauczyciela dociera do niego z głębi sumienia i nauczania Kościoła. Pomaga też iść za wolą Bożą, gdy trzeba dokonać wyboru. Bóg „nie ze względu na sprawiedliwe uczynki, jakie spełniliśmy, lecz z miłosierdzia swego zbawił nas przez obmycie odradzające i odnawiające w Duchu Świętym, którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, abyśmy, usprawiedliwieni Jego łaską, stali się w nadziei dziedzicami życia wiecznego”.

KATECHEZA ŚW. CYRYLA JEROZOLIMSKIEGO, BISKUPA.

"Woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody żywej, wytryskującej ku życiu wiecznemu". Nowy to rodzaj wody, żywej i wytryskującej. A tryska ona na tych, którzy są tego godni. Dlaczego Chrystus łaskę Ducha Świętego określa mianem wody? Dlatego, że wszystko istnieje dzięki wodzie. Woda daje życie roślinom i zwierzętom; woda spada z Nieba w postaci deszczu. Woda spada zawsze w ten sam sposób i w tej samej postaci, ale jej skutek jest różnorodny: inny w palmach, inny w krzewie winnym, i w całej naturze daje się odczuwać jej wpływ, a jest on zawsze ten sam, gdyż nie może różnić się od

swej natury. Także i deszcz jest zawsze taki sam i nie spada różny, ale przystosowuje się do struktury przyjmujących go i dla każdego staje się tym, czego potrzebuje. Podobnie Duch Święty: jeden i taki sam, niepodzielny, rozdziela łaski każdemu tak, jak chce. Schnące drzewo, gdy otrzyma wodę, wypuszcza pędy. Tak samo grzesznik przyniesie owoce sprawiedliwości, gdy przez pokutę stanie się godny daru Ducha Świętego. Jeden i ten sam Duch Święty działa w różny sposób z woli Boga i w imię Chrystusa.

Jednemu udziela daru mądrości słowa, umysł innego oświeca natchnieniem proroczym; temu daje moc wyrzucania złych duchów, tamtemu łaskę tłumaczenia Pisma. Jednego wzmacnia darem wstrzeźliwości, innego nakłania do miłosierdzia; tego zachęca do postów i uczy wytrwania w ascezie życia, tamtego odrywa od rzeczy ziemskich; innego jeszcze przygotowuje na męczeństwo; różnorodny w różnych ludziach, zawsze jednak taki sam, jak napisano: **"Wszystkim objawia się Duch dla wspólnego dobra"**. Przybycie Jego jest łagodne i pełne dobroci; pełna słodyczy jest Jego wonność, a Jego jarzmo jest nader lekkie. Jego nadejście poprzedzają promienie światłości i wiedzy. Przybywa On jako braterski opiekun naszego wnętrza, by zbawiać, uzdrawiać, pouczać i upominać, wzmacniać i pocieszać, oświecać umysł, najpierw tego, kto Go przyjmuje, a poprzez niego oświecać także innych. Kiedy słońce ukaże się temu, który do tej pory pozostawał w ciemnościach, to otrzymuje światło dla swoich cielesnych oczu i wyraźnie widzi to, czego przedtem nie dostrzegał. Podobnie i ten, który został uznany godnym daru Ducha Świętego, zostaje oświecony na duszy i wyniesiony ponad to, co ludzkie, widzi to, co dotąd było mu nieznanym.

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO PAPIEŻA FRANCISZKA

Duchu Boży, Panie, który jesteś w moim sercu i w sercu Kościoła, Ty, który prowadzisz Kościół naprzód, kształtując go w różnorodności, przyjdź.

Potrzebujemy Ciebie jak wody, aby żyć: zstąp na nas ponownie i naucz nas jedności, odnow nasze serca i naucz nas kochać tak, jak Ty nas kochasz, przebaczać, jak Ty nam przebaczasz.

Amen.

